

НАКАЗАТЕЛНО-ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС

Обн., ДВ, [бр. 86](#) от 28.10.2005 г., в сила от 29.04.2006 г., изм., [бр. 46](#) от 12.06.2007 г., в сила от 1.01.2008 г., изм. и доп., [бр. 109](#) от 20.12.2007 г., в сила от 1.01.2008 г., изм., [бр. 69](#) от 5.08.2008 г., изм. и доп., [бр. 109](#) от 23.12.2008 г., изм., [бр. 12](#) от 13.02.2009 г., в сила от 1.01.2010 г. (*) [■](#) - изм., [бр. 32](#) от 28.04.2009 г., изм. и доп., [бр. 27](#) от 10.04.2009 г., доп., [бр. 33](#) от 30.04.2009 г., изм. и доп., [бр. 15](#) от 23.02.2010 г., [бр. 32](#) от 27.04.2010 г., в сила от 28.05.2010 г., изм., [бр. 101](#) от 28.12.2010 г., изм. и доп., [бр. 13](#) от 11.02.2011 г., в сила от 1.01.2012 г., [■](#) изм., [бр. 33](#) от 26.04.2011 г., в сила от 27.05.2011 г., доп., [бр. 60](#) от 5.08.2011 г., изм., [бр. 61](#) от 9.08.2011 г., изм. и доп., [бр. 93](#) от 25.11.2011 г.; изм. с [Решение № 10](#) от 15.11.2011 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 93 от 25.11.2011 г.; доп., [бр. 19](#) от 6.03.2012 г., в сила от 6.03.2012 г., изм., [бр. 20](#) от 9.03.2012 г., в сила от 10.06.2012 г., изм. и доп., [бр. 25](#) от 27.03.2012 г., в сила от 28.04.2012 г., доп., [бр. 60](#) от 7.08.2012 г., в сила от 8.09.2012 г., [бр. 17](#) от 21.02.2013 г., [бр. 52](#) от 14.06.2013 г., в сила от 14.06.2013 г., изм. и доп., [бр. 70](#) от 9.08.2013 г., в сила от 9.08.2013 г., [бр. 71](#) от 13.08.2013 г., [бр. 21](#) от 8.03.2014 г., [бр. 14](#) от 20.02.2015 г., [бр. 24](#) от 31.03.2015 г., в сила от 31.03.2015 г., [бр. 41](#) от 5.06.2015 г., в сила от 6.07.2015 г., [бр. 42](#) от 9.06.2015 г., доп., [бр. 60](#) от 7.08.2015 г., изм. и доп., [бр. 74](#) от 26.09.2015 г., изм., [бр. 79](#) от 13.10.2015 г., в сила от 1.11.2015 г., [бр. 32](#) от 22.04.2016 г., изм. и доп., [бр. 39](#) от 26.05.2016 г., в сила от 26.05.2016 г., [бр. 62](#) от 9.08.2016 г., в сила от 9.08.2016 г., доп., [бр. 81](#) от 14.10.2016 г., в сила от 14.10.2016 г., [бр. 95](#) от 29.11.2016 г., изм. и доп., [бр. 13](#) от 7.02.2017 г., в сила от 7.02.2017 г., [бр. 63](#) от 4.08.2017 г., в сила от 5.11.2017 г., доп., [бр. 101](#) от 19.12.2017 г., изм. и доп., [бр. 7](#) от 19.01.2018 г., [бр. 44](#) от 29.05.2018 г.; изм. с [Решение № 14](#) от 9.10.2018 г. на Конституционния съд на РБ - [бр. 87](#) от 19.10.2018 г.; изм. и доп., [бр. 96](#) от 20.11.2018 г., [бр. 7](#) от 22.01.2019 г., доп., [бр. 16](#) от 22.02.2019 г., бр. 83 от 22.10.2019 г.

Сборник закони - АПИС, кн. 11/2005, стр. 22

Глава петнадесета ВРЪЧВАНЕ НА ПРИЗОВКИ, СЪОБЩЕНИЯ И КНИЖА. СРОКОВЕ И РАЗНОСКИ

Раздел III Разноски и възнаграждение

ПОСРЕЩАНЕ НА РАЗНОСКИТЕ

Чл. 187. (1) Разноските по наказателното производство се посрещат от сумите, предвидени в бюджета на съответното учреждение, освен в посочените от закона случаи.

(2) По дела за престъпления, които се преследват по тѣжба на пострадалия до съда, разноските се внасят предварително от частния тѣжител, а ако не са внесени, дава му се седемдневен срок да ги внесе.

(3) По дела за престъпления, които се преследват по тѣжба на пострадалия до съда, разноските по направените от подсъдимия доказателствени искания се поемат от бюджета на съда.

ОПРЕДЕЛЯНЕ НА РАЗНОСКИТЕ

Чл. 188. (1) Размерът на разноските се определя от съда или от органа на досъдебното производство.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 63 от 2017 г., в сила от 5.11.2017 г.) Възнаграждението на свидетели - работници или служители, се определя от съда или от органа на досъдебното производство.

РЕШЕНИЕ ЗА РАЗНОСКИТЕ

Чл. 189. (1) Съдът решава въпроса за разноските с присъдата или с определение.

(2) Разноските за преводач на досъдебното производство са за сметка на съответния орган, а разноските за преводач в съдебното производство са за сметка на съда.

(3) Когато подсъдимият бъде признат за виновен, съдът го осъжда да заплати разноските по делото, включително адвокатското възнаграждение и другите разноси за служебно назначения защитник, както и разноските, направени от частния обвинител и гражданския ищец, ако са направили такова искане. Когато осъдените са няколко, съдът определя частта, която всеки от тях трябва да заплати.

(4) Когато подсъдимият бъде оправдан по някои обвинения, съдът го осъжда да заплати само разноските, направени по обвинението, по което е признат за виновен.

ВЪЗЛАГАНЕ НА РАЗНОСКИТЕ

Чл. 190. (1) Когато подсъдимият бъде признат за невинен или наказателното производство бъде прекратено, разноските по дела от общ характер остават за сметка на държавата, а разноските по дела, образувани по тъжба на пострадалия до съда, се възлагат на частния тъжител.

(2) За присъдените разноси се издава изпълнителен лист от първоинстанционния съд.